

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010612
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6917010612.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného P. T. a spol., za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 9. septembra 2021, o odvolaní obž. P. T., obž. B. T. a okresného prokurátora v Rimavskej Sobote proti rozsudku senátu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/163/2017 zo dňa 08.12.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného P. T. a obžalovaného B. T. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom senátu Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/163/2017 zo dňa 08.12.2020 boli obžalovaní P. T. a B. T. uznaní za vinných a to obžalovaný 1/ P. T.

v bode a. a IV. rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode III. rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode V. rozsudku z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode VII. rozsudku z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 2/ B. T.

v bode II. rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode III. rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Skutky, za ktoré boli obžalovaní uznaní vinnými, sú podrobne rozpísané v rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/163/2017 zo dňa 08.12.2020 a to na str. 1 až 4.

Za to boli odsúdení a to :

obžalovaný 1/ P. T.

podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona s prihladnutím na ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov

a 8 (osem) mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný 2/ B. T.

podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

V súvislosti s uplatnenými nárokmi na náhradu škody prvostupňový súd rozhodol nasledovne :

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. zaviazal obž. P. T. a obž. B. T. zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodeným stranám a to M. Y. škodu vo výške 1 795,-€ a Obci N. I. škodu vo výške 1 350,- €. Taktiež podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd poškodenú stranu M. N. I. (skutok III) so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Ďalej v súvislosti s náhradou škodu prvostupňový súd podľa § 287 ods. 1 Tr.por. zaviazal obž. P. T. zaplatiť poškodeným stranám a R. Y. náhradu škody vo výške 560,- € (skutok IV), ďalej N. J. náhradu škody vo výške 350,- € (skutok V) a súčasne podľa § 288 ods. 2 Tr.por. poškodenú R. Y. a taktiež poškodeného N. J. so zvyškom H nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Napokon podľa § 288 ods. 1 Tr.por. súd poškodeného I. G. (skutok VII) s celým nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Naproti tomu prvostupňový súd v prípade obž. P. T. tohto oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, č.k. 1Pv/336/17/6609-29 zo dňa 20.12.2017 pre skutky I a VI, podrobne rozpísané na strane 7 rozsudku okresného súdu, v ktorých sa mu kládlo za vinu a to v bode I/ spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. a v bode VI pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr.zák., spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., pričom obž. P. T. bol oslobodený podľa § 285 písm. c/ Tr.zák., nakoľko nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

I v prípade obž. B. T., tento bol oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, č.k. 1Pv/336/17/6609-29 zo dňa 20.12.2017 za skutky označené IV a V a podrobne rozpísané na strane 8 a 9 rozsudku okresného súdu, v ktorých sa mu kládlo za vinu a to v bode IV. rozsudku pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. s použitím § 138 písm.e / Tr.zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a v bode V. rozsudku pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/ , ods. 4 písm .b/ Tr.zák. s použitím ust. § 138 písm. e/ Tr.zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ako aj iné, pričom obž. B. T. bol oslobodený podľa § 285 písm. c/ Tr.por., lebo nebolo dokázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Napokon v prípade obž. B. T. podľa § 288 ods. 3 Tr.por. poškodených a to R. Y. a spol. G., a.s., Bratislava, s celými uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

V súvislosti s uznanou vinou oboch obžalovaných v prvom rade krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v danej konkrétnej veci už došlo dvakrát k rozhodovaniu senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici pred týmto rozhodnutím, kedy krajský súd dvakrát zrušil rozsudok okresného súdu a vec tomuto vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V oboch prípadoch zrušenia veci a vrátenia veci prvostupňovému súdu boli dôvodom takéhoto postupu Krajského súdu v Banskej Bystrici rozporné výpovede „korunného svedka“ a to spolupáchateľa G. C., ktorý oproti prípravnému konaniu zásadne zmenil svoje výpovede na hlavnom pojednávaní. Podstatou predchádzajúcich rozhodnutí krajského súdu bolo teda zameranie ďalšieho dokazovania na odstránenie rozporov vo výpovediach tohto svedka v kontexte ďalších vykonaných dôkazov. I prvostupňový súd v súvislosti s uznaním viny obžalovaných konštatuje , že obaja obžalovaní od počiatku svoju vinu a účasť na jednotlivých skutkoch popierali a že jediným priamym dôkazom a svedkom vo vzťahu k účasti obžalovaných na jednotlivých skutkoch bol už t.č. odsúdený G. C., ktorý v predmetnej veci vystupoval ako svedok.

Z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu vo vzťahu k zavineniam vyplýva, že v konečnom dôsledku vzal v úvahu len tie výpovede svedka G. C., ktoré sú jednoznačné a v ktorých tento svedok

vo svojich výpovediach nezaváhal, či už v rámci prípravného konania, resp. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní. Na základe vyhodnotenia výsluchu tohto „svedka C.“ potom prvostupňový súd dospel k záveru, i v kontexte ďalších vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní, že svedok G. C. C. usvedčuje a to obž. P. T. a obž. B. T. iba v skutkoch I a II rozsudku, ktoré boli vedené ako skutky II a III obžaloby, pričom v ďalšom už usvedčoval iba obž. T. zo skutkov uvedených v bodoch IV, V a VII obžaloby. V tomto smere potom prvostupňový súd uznal i vinu obžalovaných a uložil tresty, ktoré oproti podanej obžalobe ovplyvnila i zmena Trestného zákona v súvislosti s trestným činom krádeže spáchaného vlámaním, kde pri aplikácii tejto zmeny došlo k zmene právnej kvalifikácie oproti podanej obžalobe.

Vo vzťahu k obhajobe obž. T., spočívajúcej v tom, že v čase spáchania skutkov sa nachádzal mimo územia SR a to v Českej republike, prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku konštatuje, že táto časť výpovede svedka G. C. bola potvrdená i správou Národnej diaľničnej spoločnosti Bratislava zo dňa 15.01.2018 a to cez statické a mobilné zariadenia systému kontroly úhrady diaľničných známok na území SR, kde nebol zaznamenaný pohyb motorového vozidla v inkriminovanom období, ktorým mal ísť obžalovaný T. do Českej republiky. Rovnako tak vzal v úvahu prvostupňový súd i úradný záznam z 09.05.2018, telefonicky rozhovor s pracovníčkou Národnej diaľničnej spoločnosti, ktorá toto potvrdenie spracovávala, že predmetné motorové vozidlo diaľnicou neprešlo. Ďalej tiež poukazuje prvostupňový súd na e-mailovú komunikáciu medzi obž. P. T. a ods. G. C., ako aj medzi obž. B. T. a ods. G. C., kde i z týchto dôkazov je zrejmé, že obžalovaný v inkriminovanom čase, kedy malo dôjsť k spáchaniu skutkov, sa nachádzal na území SR.

V prípade obž. P. T. prvostupňový súd ďalej konštatuje, že v jeho prípade nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, naproti tomu bola zistená priťažujúca okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. h/ Tr.zák., teda že spáchal viac trestných činov. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností preto súd pri ukladaní trestu aplikoval ust. § 38 ods. 4 Tr.zák., ako aj ďalšie ustanovenia § 41 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr.zák. a preto s prihliadnutím na ust. § 38 ods. 2, 4 Tr.zák., bol mu uložený napokon úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 8 mesiacov, teda trest na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby. S poukazom na skutočnosť, že v posledných 10 rokoch bol obžalovaný P. T. vo výkone trestu odňatia slobody, bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V prípade obž. B. T. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť a to že obžalovaný pred spáchaním trestného činu viedol riadny život v zmysle ust. § 36 písm. j/ Tr.zák. Tomuto obžalovanému prvostupňový súd vzhľadom na charakter trestnej činnosti a z dôvodu naplnenia účelu trestu, uložil trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

S poukazom na ustálené zavinenie, resp. oslobodenie obžalovaných spod obžaloby, potom v jednotlivých prípadoch prvostupňový súd rozhodol o riadne uplatnených nárokoch na náhradu škody a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor a obž. P. T. a neskôr v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie i obž. B. T..

Obž. P. T. do rozhodnutia odvolacieho senátu písomne nezdôvodnil bližšie svoje odvolanie, ktoré zahlásil bezprostredne po vyhlásení rozsudku. Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného. Z kontextu jeho výpovede na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní však vyplýva, že obžalovaný popiera svoju účasť na spáchaní skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, pričom rovnako tak namieta vierohodnosť a pravdivosť výpovede G. C.. V rovnakom duchu uviedol dôvody odvolania na verejnom zasadnutí pred krajským súdom i novo ustanovený obhajca obž. T.. S poukazom na nedôveryhodnosť výpovede tohto svedka zastáva obhajca obžalovaného názor, že v danom prípade mala byť aplikovaná zásada in dubio pro reo a preto navrhol, aby bol rozsudok prvostupňového súdu zrušený a vec bola vrátená prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, kde odvolanie okresného prokurátora považuje za nedôvodné a toto navrhol zamietnuť.

V prípade obž. B. T. podal v zastúpení obžalovaného najskôr blanketové odvolanie zvolený obhajca, ktoré neskôr odôvodnil písomným podaním. V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného akcentuje skutočnosť, že obžalovaný sa žiadnej trestnej činnosti nedopustil. Poukazuje na to, že v inkriminovanom období sa zdržiaval v Českej republike, čo aj priamo potvrdili svedkovia B. T. st., I. O. a W. C., ktorí zabezpečili jeho prepravu do Českej republiky a taktiež aj svedkovia C. N. a D. N.. V tejto súvislosti preto namieta správu Národnej diaľničnej spoločnosti s tým, že svedok B. T.

nikdy netvrdil, že si diaľničnú známku na cesty do ČR na motorové vozidlo Škoda Octávia zakúpil. Naopak dokazoval, že keďže uvedené motorové vozidlo malo byť evidované na invalidného dôchodcu, tak ani v jednom prípade si na jazdu do ČR diaľničnú známku nezakúpil. V tejto správe osobitne akcentuje, že Národná diaľničná spoločnosť disponuje len evidenciou vozidiel cez diaľničné známky. Ďalej v písomných dôvodoch odvolania poukazuje na nedôveryhodnosť svedka G. C., ktorý je závislý na návykových látkach a ktorý v rôznych štádiách trestného konania vypovedal ku skutkom rozporne. V tejto súvislosti zdôrazňuje skutočnosť, že prvostupňový súd nedisponoval dôkazmi, ktoré by bez akýchkoľvek pochybností mohli viesť k záveru o účasti obž. T. ku skutkom v bode II a III rozsudku a preto i v jeho prípade mohol súd aplikovať zásadu in dubio pro reo a mal obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania s tým, že navrhol vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby tento znovu konal a rozhodol, resp. aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Odvolanie okresného prokurátora navrhol zamietnuť.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že podáva odvolanie čo do viny a trestu v neprospech oboch obžalovaných. V písomných dôvodoch odvolania rozvádza, že rozsudok v časti týkajúcej sa oslobodenia obžalovaných spod obžaloby, je nepreskúmateľný, pretože nie je zrejmé, ako súd dospel k názoru, ktorý viedol k oslobodeniu oboch obžalovaných zo skutkov, z ktorých boli oslobodení. Stotožňuje sa však s rozsudkom prvostupňového súdu v časti prekvalifikácii konania obžalovaných zo zločinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na účinnosť Novely Tr. zákona u tohto paragrafu, ktorá nadobudla účinnosť od 1.8.2019, nakoľko táto kvalifikácia pre oboch páchatelov je priaznivejšia. Hoci prokurátor na jednej strane súhlasí s tvrdením súdu, že výpoveď bývalého spoluobvineného, v tomto konaní už ako svedka G. C. na jednotlivých hlavných pojednávaniach nebola presvedčivá, avšak uvádza, že medzi prípravným konaním a jeho výpoveďami na hlavných pojednávaniach uplynula určitá doba, ktorá mohla mať vplyv na nepresnosť vo vnímaní jednotlivých konaní obžalovaných T. a T.. Tiež nie je možné vylúčiť, že svedok G. C. mohol mať určitý pocit, vzhľadom na priateľský pomer s oboma obžalovanými, ako týmto pomôcť v rámci možného rozhodovania o vine a treste a takto nepresvedčivú výpoveď o jemu známych okolnostiach v jednotlivých skutkoch uviedol zámerne. Z tohto dôvodu za najobjektívnejšie považuje výpovede tohto svedka z prípravného konania, ktoré sú dostatočne podrobné, v chronologických súvislostiach spontánne a najmä presvedčivé. Z týchto dôvodov mala byť podľa jeho názoru uznaná vina u všetkých skutkoch, ako ich kládla obžaloba obžalovaným za vinu a preto sa domáha podaním odvolania zrušenia rozsudku okresného súdu a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie. Alternatívne v prípade, ak by krajský súd v rámci rozhodovania v časti týkajúcej sa odvolania prokurátora do viny u oboch obžalovaných nevyhovел odvolaniu prokurátora, v tomto prípade navrhuje, aby odvolací súd v rámci odvolania čo do trestu u oboch obžalovaných, vzhľadom na rozsah a charakter trestnej činnosti, obom obžalovaným uložil prísnejšie tresty, ako boli uložené v rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním prokurátora. V prípade obž. T. navrhuje tomuto uložiť úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní minimálne 5 rokov (o 4 mesiace viac ako uložil okresný súd) a v prípade obž. T. uložiť tomuto trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov (dlhšia skúšobná doba o pol roka).

Na verejnom zasadnutí intervenujúci prokurátor sa v plnom rozsahu pridržiaval písomných dôvodov odvolania, aj alternatívy sprísnenia trestu v prípade zamietnutia odvolania čo do viny, pričom taktiež navrhol odvolanie oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie oboch obžalovaných ako i okresného prokurátora nie sú dôvodné.

V prvom rade krajský súd opakovane poznamenáva, že predmetná trestná vec už bola predtým 2-krát vrátená súdu prvého stupňa, aby tento vo veci znova konal a rozhodol. Esenciálnym dôvodom týchto rozhodnutí bola skutočnosť, že práve výpovede spolupáchateľa, najmä zmeny jeho výpovedí a to osobitne na hlavných pojednávaniach, boli tak zásadného charakteru, že vnášali do skutkových okolností, ktoré boli predmetom obžaloby, rozporu, a to najmä ohľadne účasti ďalších obžalovaných. Práve zameranie sa na odstránenie rozporov bolo dôvodom takejto postupu krajského súdu, kde prvostupňový súd venoval potom odstraňovaniu rozporov zvýšenú pozornosť na hlavných pojednávaniach, kde opätovne prepočúval G. C. a to v kontexte ďalších dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavných pojednávaniach. Už v predchádzajúcom období napr. u skutku týkajúceho sa zločinu krádeže v pohostinstve N. došlo k oslobodeniu obžalovaných spod obžaloby, kde prokurátor ani sám v zákonnej

lehote odvolanie nepodal. Pri poslednom zrušení a vrátení veci na doplnenie dokazovania krajský súd vyslovil jednoznačný záver, že je pochybné, aby v niektorých prípadoch súd svedkovi C. uveril a v niektorých neuveril bez toho, aby bola konfrontovaná táto výpoveď ďalšími vykonanými dôkazmi. V neposlednom rade krajský súd upriamil pozornosť v predchádzajúcom rozhodnutí prvostupňového súdu i na zmenu Tr. zákona, ktorú zmenu okresný prokurátor akceptoval.

V konečnom dôsledku potom prvostupňový súd v odsudzujúcom rozsudku, v prípadoch, kedy uznal vinu obžalovaných, veľmi podrobne a explicitne rozviedol svoje úvahy o zavinení obžalovaných, kde odkázal nielen na výpovede svedka C. (spolupáchatel'a), ktorý sa priamo zúčastnil týchto skutkov, ale poukázal i na ďalšie dôkazy, ktoré boli vykonané a ktoré potvrdzovali výpoveď tohto svedka. V takýchto prípadoch prvostupňový súd uznal vinu. V prípade existencie akýchkoľvek iných ďalších pochybností, kedy najmä ďalšie dôkazy nepreukazovali účasť obžalovaných na spáchaní skutku, prvostupňový súd v zmysle zásady in dubio pro reo oslobodil obžalovaných spod obžaloby. Tieto závery prvostupňového súdu sú podrobne rozvedené v odôvodnení rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaniami obžalovaných, kde v tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že v plnom rozsahu si osvojuje argumentáciu prvostupňového súdu v súvislosti s úvahami o vine a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu, kde súd v súlade s ust. § 168 Tr.por. podrobne rozviedol, ktoré dôkazy preukazujú vinu obžalovaných a ktoré sú pochybné a rozporné. Rovnako tak to platí i o odvolaní prokurátora, ktorý v písomných dôvodoch odvolania namieta skutky, kedy boli obžalovaní spod obžaloby oslobodení a kedy prvostupňový súd rozpory vo výpovediach G. C., v kontexte ďalších vykonaných dôkazov vyhodnotil v prospech obžalovaných.

Vo vzťahoch k uloženým trestom krajský súd dospel k záveru, že i tresty, ktoré boli uložené prvostupňovým súdom zodpovedajú zásadám pre ukládanie trestu. Prihliadol pritom i na dobu spáchania trestného činu, kde jednak obž. P. T. bol uložený trest na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby a v prípade obž. T. bol tomuto uložený trest výchovný, t. j. podmienený trest odňatia slobody, avšak v rozpätí, ktoré zodpovedá charakteru a závažnosti trestnej činnosti. I s touto argumentáciou prvostupňového súdu sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Navýšenie trestu u obž. T. tak, ako sa to domáha okresný prokurátor (o 4 mesiace), je ničím nepodložené, rovnako ako i predĺženie skúšobnej doby o pol roka v prípade obž. T. je taktiež ničím nepodložené. Prokurátor ani v tomto smere v odvolaní ničím bližším neargumentuje.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody považoval senát Krajského súdu v Banskej Bystrici odvolania tak obžalovaných ako aj okresného prokurátora za nedôvodné a tieto v zmysle ust. § 319 Tr. por.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.